

ΑΡΑΓΕΣ

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

συμμετέχουν ανένταχτοι/ες αγωνιστές-αγωνίστριες και:

Π Αριστερή Αγωνιστική
αρέμβαση εργαζόμενων
μηχανικών

αριστερή στροφή

συσπείρωση
αριστερών μηχανικών

TOMH
ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΡΑ !!!

Οι αυξήσεις στις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος και των καυσίμων που προέκυψαν το τελευταίο διάστημα γονατίζουν νοικοκυριά και επιχειρήσεις, παράγουν με τη σειρά τους νέες αυξήσεις στις τιμές όλων των προϊόντων, πλήττουν αντικειμενικά σε εξοντωτικό βαθμό τους πιο αδύναμους, τους χαμηλόμισθους και τους συνταξιούχους κάνοντας για πρώτη φορά την έννοια της ενεργειακής φτώχειας κατανοητή στο σύνολο του λαού. Οικογένειες καταχρεώνονται με λογαριασμούς που υπερβαίνουν τους μισθούς, τα αποθεματικά των πολυκατοικιών εξαντλούνται δημιουργώντας νέα συνθήκη εξεύρεσης ατομικών λύσεων, τα σπίτια παγώνουν, δεκάδες συμπολίτες μας χάνουν τη ζωή τους από επικίνδυνους τρόπους θέρμανσης. Ο κόσμος καθλώνεται περιορίζοντας το δικαίωμα του στην κινητικότητα, φοιτητές ξενοικιάζουν, οικογενειακές επιχειρήσεις όπως πχ φούρνοι, ζαχαροπλαστεία και μικρές βιοτεχνίες οδηγούνται στο κλείσιμο, η αγροτική παραγωγή ωθείται σε συνθήκες ασφυξίας. Για ακόμα μια φορά μετά την δεκαετή οικονομική κρίση, μετά την πανδημία, οι λαϊκότερες κοινωνικές τάξεις πληρώνουν το μάρμαρο περιορίζοντας τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς τους στα ελάχιστα. Αλλά ακόμα και ο τουριστικός κλάδος, ο υποτιθέμενος «πρωταθλητής» της ελληνικής οικονομίας, αναμένεται να δεχτεί σημαντική πίεση σε μία χρονιά που όλοι περίμεναν ότι θα σπάσουν όλα τα ρεκόρ, με ότι αυτό συνεπάγεται για εκατομμύρια συμπολιτών μας που περίμεναν από το τουριστικό εισόδημα μια καλύτερη ημέρα.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Η κυβέρνηση της ΝΔ στοχεύοντας στο να αποσιωπήσει τις δικές της ευθύνες, όντας ο βασικός κήρυκας και πολιτικός πυλώνας του νεοφιλελευθερισμού στην χώρα, παρουσιάζει το πρόβλημα ως μία ακόμα θεομηνία που μας έπληξε και αναζητεί το φταίξιμο μονάχα σε εξωγενή αίτια όπως πχ στον πόλεμο στην Ουκρανία ή στην απότομη αύξηση της ζήτησης σε ενέργεια από αναδυόμενες οικονομίες της άπω ανατολής μετά το άνοιγμα των οικονομιών από την πανδημία. Αρκετά πράγματα συνεισφέρουν λιγότερο ή περισσότερο στην αύξηση των τιμών της ενέργειας. Αυτό όμως που μένει ανεξήγητο από την κυβέρνηση είναι γιατί η χώρα βρίσκεται να είναι ξέφραγο αμπέλι και τα λαϊκά στρώματα έρμαια της πιο οξείας ενεργειακής κρίσης μετά την πετρελαϊκή κρίση του 1973.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΜΑΥΡΑΓΟΡΙΤΙΣΜΟΣ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η κατάσταση όπως διαμορφώνεται μέχρι στιγμής αφήνει την αίσθηση ότι συντελείται παγκοσμίως μια συνθήκη ακραίας αισχροκέρδειας. Συνολικά η άνοδος των τιμών σε όλα τα προϊόντα, μεταξύ αυτών και της ενέργειας, δίνει την αίσθηση ότι το κεφάλαιο διεθνώς αναζητά τρόπο να βγάλει τα σπασμένα από την χαμηλή κερδοφορία της περιόδου της πανδημίας και δίπλα σε αυτό η ελληνική κυβέρνηση κρατά υψηλά την έμμεση φορολόγηση για να μαζέψει τα δικά της κεσάτια που μοίρασε με τις επιστρεπτές προκαταβολές και τις δαπάνες του κορονοϊού, μπας και αποκτήσει την «πολυπόθητη» επενδυτική βαθμίδα. Έτσι εξυπηρετώντας τον σύγχρονο μαυραγοριτισμό, αντί να μειώσει την έμμεση φορολογία, να εξασφαλίσει αγορά καυσίμων σε χαμηλότερες τιμές, να ρυθμίσει τις τιμές και να μειώσει τις τιμές πώλησης επιδοτεί την αισχροκέρδεια χωρίς αυτό να φτάνει να λύσει το πρόβλημα των καταναλωτών. Ας μην ξεχνάμε πως επι ημέρων κυβέρνησης ΝΔ είχαν «διαπρέψει» οι πρώτοι ιδιωτικοί πάροχοι ηλεκτρικής ενέργειας με τη γνωστή υπόθεση αρπάγματος εκατομμυρίων από τον τότε ΕΝΦΙΑ (ΕΕΤΗΔΕ) που εισέπρατταν μέσω των λογαριασμών ρεύματος αλλά δεν απέδιδαν στο κράτος. Την ίδια «επιχειρηματική τάση» φαίνεται πως ακολουθούν και πάλι αρκετοί ιδιωτικοί πάροχοι, ο οποίοι εισπράττουν μέσω των λογαριασμών, αλλά δεν αποδίδουν στους Δήμους τα δημοτικά τέλη. Όμως πριν μιλήσουμε για τα μέτρα που (δεν) λαμβάνονται, ας δούμε λίγο τα πραγματικά αίτια και τις ευθύνες που υπερβαίνουν το βίο της παρούσας κυβέρνησης.

ΕΝΕΡΓΕΙΑ: ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΑΘΟ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

Αναζητώντας τα αίτια δεν μπορούμε παρά να μιλήσουμε για την δεσπόζουσα σημασία και τις συνέπειες που επέφερε το νεοφιλελεύθερο μοντέλο για την παραγωγή και τη διάθεση της ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας. Μια σειρά επιλογών δηλαδή, που μετέτρεψαν στην πορεία του χρόνου το αγαθό της ηλεκτρικής ενέργειας από κοινωνικό αγαθό σε εμπόρευμα, και την παραγωγή της από υποχρέωση του κράτους σε πεδίο για άκρατη κερδοσκοπία. Το πρώτο βήμα έγινε με τον τεμαχισμό και την σταδιακή ιδιωτικοποίηση της κραταίας ΔΕΗ, περνώντας στη συνέχεια, μέσα από την άναρχη, χωρίς σχέδιο και με μοναδικό κριτήριο την τέρψη των συμφερόντων των ιδιωτών επενδυτών, ανάπτυξη των ΑΠΕ. Έτσι, δόθηκε το έναυσμα για την συνολικότερη απελευθέρωση της παραγωγής και διάθεσης της ηλεκτρικής ενέργειας με ταυτόχρονη δημιουργία της αγοράς ενέργειας (χρηματιστήριο ενέργειας) και του ονομαζόμενου target model για την διαμόρφωση τιμών, στα πρότυπα του διεθνούς φιλελεύθερου μοντέλου. Τα τελευταία χρόνια η κίνηση έφτασε στην βίαιη απολιγνιτοποίηση και την υιοθέτηση του φυσικού αερίου ως μεταβατικό καύσιμο, οδηγώντας στη βαθύτερη εξάρτηση από το ρωσικό φυσικό αέριο.

Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΩΣ ΠΡΟΣΧΗΜΑ

Για τις κυβερνήσεις η κλιματική κρίση και το αίτημα της προστασίας του περιβάλλοντος δεν έπαψε ποτέ να είναι ένα πρόσχημα για να εξυπηρετηθεί ο υπ' αριθμόν ένα σκοπός τους που ήταν η απελευθέρωση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, η είσοδος ιδιωτών επενδυτών στην παραγωγή και η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. Η ενεργειακή μετάβαση παρότι μπορούσε να οργανωθεί πολύ καλύτερα από την δημόσια ΔΕΗ, ήταν το αναγκαίο βάθρο για να γίνουν όλα τα υπόλοιπα. Ουδέποτε συνδυάστηκε με ένα στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης βιομηχανικών μονάδων για την δυνατότητα παραγωγής του βασικού ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού και των ανταλλακτικών για τις ΑΠΕ, ενώ ο πλήρης ακολουθητισμός της ευρωπαϊκής πολιτικής για την ενέργεια με την υιοθέτηση προτύπων αναντίστοιχων με την ελληνική πραγματικότητα, είχε ως αποτέλεσμα και συνεχίζει να έχει, την άναρχη αδειοδότηση σωρείας πάρκων ΑΠΕ χωρίς κεντρικό σχέδιο, με καταπάτηση οικοσυστημάτων και καταστροφή καλλιεργήσιμης γης. Όμως όλοι γνωρίζουμε ότι ολοκληρωμένη ενεργειακή μετάβαση χωρίς την ύπαρξη συστημάτων αποθήκευσης ενέργειας δεν μπορεί να υπάρξει.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΜΕΙΓΜΑ ΥΨΗΛΗΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑΣ

Έτσι την ίδια ώρα που ο κόσμος σιωπηρά συναινούσε στην απελευθέρωση της παραγωγής της ηλεκτρικής ενέργειας για να έρθουν επί τέλους οι ΑΠΕ, πλάι στα φωτοβολταϊκά πάρκα και τις ανεμογεννήτριες ξεφύτρωναν μερικά τερατώδη ιδιωτικά εργοστάσια παραγωγής ενέργειας από φυσικό αέριο. Και η παραγωγή από φυσικό αέριο κατέστη αναγκαία λόγω της στοχαστικότητας στην παραγωγή από ΑΠΕ. Παράλληλα προχωρούσε η ολοένα μεγαλύτερη απαξίωση και το ξεπούλημα της ΔΕΗ για να φτάσουμε στη σημερινή ΔΕΗ στην οποία το μόνο πράγμα που ευημερεί είναι η χρηματιστηριακή της αξία και τα bonus των διοικητικών της στελεχών. Την ίδια ώρα τεράστιες επενδύσεις της ΔΕΗ που έχουν γίνει με το υστέρημα του ελληνικού λαού σε υδροηλεκτρικά φράγματα μένουν να απαξιώνονται, ενώ δυνατότητες συστημάτων αντλιοταμείωσης που θα μπορούσε να παράσχει η ΔΕΗ στα φράγματα δεν αξιοποιούνται, όσο δεν βρίσκεται ιδιώτης επενδυτής για να κερδοσκοπεί. Στους δε πλέον ιδιωτικοποιημένους διαχειριστές τα αποτελέσματα της αποεπένδυσης φάνηκαν στους πρόσφατους χιονιάδες με το να μείνουν ολόκληρες γειτονιές χωρίς ρεύμα για ημέρες. Έτσι τελικά και το ενεργειακό μίγμα άλλαξε και η ιδιωτικοποίηση προχώρησε αλλά είναι τελικά αυτές οι αιτίες που σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι όταν κοιτάζουμε τον λογαριασμό του ηλεκτρικού ρεύματος με τις ογκώδεις ρήτρες αναπροσαρμογής για να πληρωθεί η αυξημένη τιμή του φυσικού αερίου ως καύσιμο (ορυκτό καύσιμο επίσης για να μην ξεχνιόμαστε), το χαράτσι για το ΕΤΜΕΑΡ για να κερδοσκοπούν οι ιδιώτες παραγωγοί των ΑΠΕ και οι συμπληρωματικές χρεώσεις υπέρ ΑΔΜΗΕ και ΔΕΔΔΗΕ για να κερδοσκοπούν οι ιδιώτες επενδυτές που αγόρασαν τους δύο διαχειριστές. Πολύ περισσότερο όταν στη χώρα μας η τιμή του ακριβότερου καυσίμου (Φυσικό Αέριο) είναι αυτή που διαμορφώνει και την Οριακή Τιμή Συστήματος οδηγώντας σε αισθητά ακριβότερο κόστος ανά Mwh. Και οι εξαγγελίες της κυβέρνησης ότι: *“η Ελλάδα συμμορφώνεται έτσι με μια θεμελιώδη υποχρέωσή της απέναντι στην ΕΕ, καθώς τα κράτη-μέλη της Ένωσης έχουν δεσμευθεί εδώ και χρόνια για τη δημιουργία μιας ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που θα αίρει τους περιορισμούς στις συναλλαγές, θα επιτρέπει τη σύνδεση μεταξύ εθνικών αγορών και θα εξασφαλίζει πρόσβαση σε όλους με ίσους όρους, ώστε να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός και να ωφεληθεί τελικά ο καταναλωτής. “* πολύ σύντομα τα πραγματικά τους αποτελέσματα (ήδη από το καλοκαίρι του 2021), με εκτίμηση του κόστους για τους χρήστες και εκτίμηση των κερδών των ιδιωτικών πλεόν παρόχων.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΝΑΙ - ΟΧΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑ

Ο λιγνίτης ως καύσιμο είναι ο λιγότερο φιλικός στο περιβάλλον και άρα το αίτημα για ενεργειακή μετάβαση δεν είναι αδιάφορο. Τίθεται ωστόσο εν αμφιβόλω το πόσο δίκαιο τελικά είναι το σύστημα χρέωσης των ρύπων. Όταν υπάρχουν κράτη με διαφορετικές ταχύτητες ανάπτυξης, όταν υπάρχουν κράτη που προκαλούν πολύ περισσότερους ρύπους αλλά έχουν την δυνατότητα να εξαγοράζουν ρύπους άλλων κρατών και να συνεχίζουν να ρυπαίνουν, όταν τελικά σε μία κρίση σαν και τη σημερινή, χώρες με χαμηλό βιοτικό επίπεδο ή με πρόβλημα ανταγωνιστικότητας που έχουν δυνατότητα να παράξουν φθηνή ηλεκτρική ενέργεια από ορυκτά καύσιμα αναγκάζονται να την χρεώσουν στους καταναλωτές ακριβότερα. Με ευθύνη των κυβερνήσεων και των διοικήσεων της ΔΕΗ δεν υπήρξε ποτέ καμία μέριμνα για αποδοτικότερους περιβαλλοντικά τρόπους λειτουργίας των εργοστασίων όπως με την εγκατάσταση εξειδικευμένων φίλτρων. Ταυτόχρονα, πέρασε σκόπιμα στα ψιλά ότι η απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας και η απαξίωση των τοπικών κοινωνιών ως αποτελέσματα της απολιγνιτοποίησης μαζί με την απόφαση για πλήρη παύση των εργοστασίων και των ορυχείων χωρίς να τεθούν σε ψυχρή εφεδρεία, θα οδηγούσε δυνητικά στην ανικανότητα για την επανεκκίνηση των εργοστασίων λιγνίτη σε περίπτωση που αυτό θα γινόταν αναγκαίο όπως συμβαίνει σήμερα. Μέσα στον χειμώνα, η εγκατάλειψη του σχεδίου βίαιης απολιγνιτοποίησης και η επανεκκίνηση όσων λιγνιτικών μονάδων ήταν τελικά σε θέση να ξαναλειτουργήσουν είναι σημαντική

απόφαση, αλλά πάλι φαίνεται να μην εντάσσεται σε κάποιο σχέδιο που θα όριζε την λιγνιτική παραγωγή ως ουσιαστική εφεδρεία παράλληλα με το σχέδιο ενεργειακής μετάβασης.

ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΦΡΑΓΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΞΕΛΕΚΤΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΠΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΙΘΑΝΗ ΑΝΑΘΕΡΜΑΝΣΗ ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ

Αμήχανο μπροστά στα αποτελέσματα των επιλογών του, δεν είναι μόνο το ελληνικό κεφάλαιο και τα κόμματα που κυβέρνησαν και κυβερνούν. Η αμηχανία διαπερνά συνολικά την Ευρωπαϊκή Ένωση και κάθε μια χώρα ξεχωριστά. Με αφορμή την Ουκρανική κρίση καταγράφηκε η βαθιά εξάρτηση από το φυσικό αέριο σε όλες τις χώρες με υπαρκτό τον κίνδυνο ενός πανευρωπαϊκού μπλακάουτ ως πιθανό αποτέλεσμα των γεωπολιτικών αναταράξεων. Οι απαντήσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο δίνονται σπασμωδικά και χωρίς σχέδιο. Αφού ούτε οι τεχνολογίες αποθήκευσης υδρογόνου είναι ώριμες, ούτε η περαιτέρω διείσδυση των ΑΠΕ μπορεί να λύσει άμεσα το πρόβλημα της ενεργειακής εξάρτησης. Αλλά παρόλα αυτά προτείνονται. Και εδώ αποδεικνύεται σε όλο της το μεγαλείο η υποκρισία του ελληνικού κατασκευαστικού κεφαλαίου που παρά το αδιέξοδο της υπόθεσης, ετοιμάζεται λαμβάνοντας το σήμα από την ΕΕ και προφανώς τον πακτωλό των χρημάτων που θα διοχετευτούν, να υλοποιήσει το νέο Eldorado κατασκευής έργων ΑΠΕ, σκοπεύοντας να μην αφήσει τίποτε όρθιο. Απέναντι στη φρενίτιδα που ήδη καταστρατηγεί κάθε περιβαλλοντική πρόνοια και εγγύηση, εμάς θα μας βρουν μαζί με το ογκούμενο περιβαλλοντικό κίνημα των κατοίκων απέναντί τους. Λέμε όχι την καταστροφική, ανεξέλεγκτη και χωρίς χωροταξικό σχεδιασμό συγκέντρωση των χιλιάδων ανεμογεννητριών σε όλες τις βουνοκορφές της χώρας. Λέμε όχι στις συμβάσεις παραχώρησης οικοπέδων έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων είτε στα πελάγη είτε στη στεριά.

ΑΡΚΙΒΟ ΜΟΥ ΔΙΘΕΣΙΟ

Όσον αφορά τις μεταφορές η χώρα παρέμεινε όλα τα τελευταία χρόνια πίσω, προσκολλημένη στο να εξυπηρετεί αδιάκοπα τα συμφέροντα των μεγαλοκαρχαριών του κυκλώματος εισαγωγής, διύλισης και διάθεσης του πετρελαίου και των λοιπών υγρών καυσίμων από την μία και της εισαγωγής αυτοκινήτων από την άλλη, απρόθυμη να αναπτύξει σύγχρονες μεταφορές και συστήματα αστικών συγκοινωνιών με μέσα σταθερής τροχιάς, γεγονός που φέρνει σήμερα τον λαό αλλά και το σύνολο της οικονομίας πολλαπλά εκτεθειμένους απέναντι τις υψηλές διεθνείς τιμές στα καύσιμα. Και η μόνη σπουδή που από εποχής Στ. Μάνου στο υπουργείο οικονομικών που υπάρχει για την συγκράτηση του ισοζυγίου πληρωμών στα καύσιμα είναι η υπέρογκη έμμεση φορολόγηση στα καύσιμα που σήμερα αποκτά χαρακτήρα κρατικού μαυραγοριτισμού.

ΟΙ ΥΨΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ ΗΡΘΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ

Όλοι καταλαβαίνουμε ότι όσο και να υποχωρήσουν οι υπέρμετρα υψηλές τιμές των καυσίμων και της ενέργειας (εάν αποδειχθούν ότι είναι παροδικές) σε κάθε περίπτωση αυτές θα κατασταλάξουν σε ένα επίπεδο πολύ υψηλότερο από αυτό που ίσχυε πριν. Και τότε όταν, πάψουν να δίνονται και οι ασπιρίνες με την μορφή της επιδότησης που κάνει σήμερα η κυβέρνηση τα πράγματα θα διαμορφώσουν μια ακόμα πιο ζοφερή κατάσταση για τα νοικοκυριά και τους καταναλωτές. Έτσι απέναντι στην διαφαινόμενη ενεργειακή φτώχεια καθίσταται κυρίαρχο το αίτημα για ενεργειακή δικαιοσύνη. Η ενέργεια να ξαναγίνει Δημόσιο και κοινωνικό αγαθό. Και η υποχρέωση του κράτους να εξασφαλίζει το αγαθό αυτό σε όλους τους πολίτες να τεθεί εκ νέου επί τάπητος.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΩΡΑ:

- Να τεθεί πλαφόν της τιμής στα υγρά καύσιμα και στην ηλεκτρική ενέργεια με κρατική παρέμβαση στα επίπεδα προ κρίσης
 - Μέσα από την κατάργηση του χρηματιστηρίου ενέργειας και την αποσύνδεση της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας από την οριακή τιμή συστήματος που προκύπτει από το υπάρχον target model
 - Μέσα από την κατάργηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης και του ΦΠΑ στα υγρά καύσιμα.
 - Μέσα από μακροχρόνιες διμερείς συμφωνίες για αγορά φυσικού αερίου. Να εγκαταλειφθεί το σχέδιο προμήθειας ακριβού LNG χάριν της απεξάρτησης από το ρώσικο φυσικό αέριο
- Να τεθεί φραγμός στην ανεξέλεγκτη και χωρίς σχέδιο εισαγωγή των ΑΠΕ στη χώρα
 - Οι πραγματικές ανάγκες του εθνικού ενεργειακού μείγματος, η ισόρροπη χωρική κατανομή των έργων σε αναφορά και με την τοπική ζήτηση, ο σεβασμός και η προστασία του φυσικού και του πολιτιστικού περιβάλλοντος, να αποτελούν βασικό κριτήριο για την διαμόρφωση του σχεδίου ενεργειακής μετάβασης
- Να σταματήσει η βίαιη απολιγνιτοποίηση και να υπάρξει σχέδιο για την αξιοποίηση της λιγνιτικής παραγωγής ως ουσιαστική εφεδρεία παράλληλα με το σχέδιο ενεργειακής μετάβασης
- Να σταματήσει το περαιτέρω ξεπούλημα της ΔΕΗ. Να υπάρξει εκ νέου εθνικοποίηση του συστήματος παραγωγής, μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας.
- Να υπάρξει ουσιαστική προσπάθεια για περιορισμό της κατανάλωσης ενέργειας:
 - με την επέκταση και γενναία χρηματοδότηση προγραμμάτων εξοικονόμησης στις κατοικίες και αντικατάσταση συσκευών
 - με την ανάπτυξη αποτελεσματικού δικτύου Δημόσιων μέσων σταθερής τροχιάς στις μεταφορές και τις αστικές συγκοινωνίες και τον περιορισμό της αυτοκίνησης

Αριστερή Αγωνιστική Ενωτική Συσπείρωση – ΑΡΑΓЭС

1/4/2022